eaꝝ facies ꝯbuſte Videmus naꝗ
qñ hoies ferialib⁹ dieb⁹ laborāt i
domo maculant facies eoꝝ. ⁊ ido
hñt ſpecula ante oſtia. Vñ qñ do
mū exeunt ad ſolemnitatē tūc ſpe
cula inſpiciunt. ſi aliq̄ macula in
facie appareat vt illas deleāt. Ita
moralr hō exñs in hoc mūdo tan
ꝙ̄ in domo laborās diuerſimode.
⁊ anteꝙ̄ exeat de domo corpis vi
deat ſpeculū ꝯſcīe ſue diligēter an
aliq̄ macule ibi fuerint. ⁊ ſi aliq̄d
ibi fuerit qd oculos dīne maieſ
tatis offendat ⁊ deleat ⁊ mundet
in aq̄ ꝯtricōis. Vñ legim⁹ iudith
ꝙ ipſa iudith volens liberare po
pulū ſuū: vt placeret pncipi ⁊ vt
inueniret grāz in ꝯſpectu ei⁹ lauit
faciē in fontib⁹ betulie: ⁊ ſic facta
pulcra placuit pncipi. ita ꝙ mā
dauit oīb⁹ ſubditis ſuis dicēs eis
Dimittite eā libere ire vbicūqꝫ volu
erit ⁊ ſic de mane veniēs ad portas
ciuitatis dixit Apite portas ꝙ no
biſcū de⁹ Ita ⁊ nos. qñ aīa hoīs ē
obſeſſa p diuſa teptamēta ⁊ pctā
volens ppl'm ſuū liberare. i. volun
tatē. memoriā ⁊ intellectū que ſūt
pplus aīe ꝺꝫ faciē lauare in fonte
lacimaꝝ vt placeat altiſſimo pn
cipi. ⁊ tunc princeps mādat ſuis
ſubditis. i. dyabolis q̄ obediūt mā
datis eius. d. illis. Dimittite eā li
bere ire tpe mortis ad portā ciui
tatis eterne Et tunc aīa veniēs ad
portā ciuitatis eterne dicit. apite
mī portas ꝙ nobiſcū ē de⁹. Vnde
ibero⁹. O lacrima humilis tua ē

potentia tuū ē intrare regnū ante
tribunal. tu ſecure ſtabis ⁊ q̄cq̄d
petieris obtineb Accuſātib⁹ inimi
cis ſilentiū īponis. mag̊ dyabolū
cruciās ꝙ̄ pena inferni. Et q̄nto la
crima ē maioris amaritudinis tā
to magis facies purificat. g̊ quo
ad thema. Vn⁹ illoꝝ vt vidit ⁊c.

Dñica. xv.
Sermo. lvi.

ꝯtra
Nonne aīa pl⁹ ē ꝙ̄ corp⁹. Ma. vi. Scdm phm. cuꝫ
ꝯtrarioꝝ contrarij ſūt effcūs
vt calidi ⁊ frigidi q̄ ſūt effcūs cō
trarij. ſic eoꝝ opacōes ſūt contrie
Ita ſollicitudo circ̄ tpalia hꝫ tres
malas ꝯdicōes. Prima ꝯdicō ma
la ē ꝙ hꝫ mentē affligere ſollicitu
do tpalis ſic ſpina. Vnde ait dñs
math. Qd cecidit in ſpinis fructū
nō dedit. Vnde eccā. Vidi cuncta
ſub ſole ⁊ ecce vanitas ⁊ afflictio
ſpūs. Scda ꝯditio mala ē ſenſuū
⁊ intellcūs ſapie deſtructio. Ido q̄
dā phs vadens ad ſcolas athēis
ꝓiecit oēs pecunias ⁊ oēs ocu
pacōes tpales depoſuit: vt poſſet
eo melius ſapiam inueſtigare.
Tercia mala ꝯditio ē aīam a deo
elongare ⁊ dei obliuiſci Vñ ihere.
Populus me⁹ oblitus ē mei die
bus innumeris ꝓpter ſollicitudi
nes tpales Sꝫ ſollicitudo circa ſpi
ritualia hꝫ tres bonas ꝯditiones
circa animā contrarias primis.
Prima eſt hō ſollicitudo ſpūalis:

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

qꝛ in hijs bõ ꝯſolatur in aia ⁊ le
tat. Unde eccs .i. Vadam ad ſpũ
alia ⁊ affluã delicijs. Scḋa bona
ꝯditio ſpũalis. qꝛ ſollicitudo ſpũ
alis intellectũ illuminat in viã dei
animã deducendo. Unde in pſ̃ Ac
cedite ad eum ⁊ illuiamini: ⁊ faci
es veſtre non ꝯfundent̃. Tercia bõ
ꝯditio eſt qꝛ viuunt cũ deo ſollici
tudines ſpũales. Unde apl's Qui
adheret deo vnus ſpũs ẽ cũ illo.
Ergo dd in pſ̃. Mihi adherere deo
bonũ eſt: ⁊ ponere in deo ſpẽ meã.
Et iõ dñs ꝯmẽdat illos q̃ ꝓponũt
ſollicitudinẽ ſpũalem ſollicitudi
nibꝰ tpalibꝰ ⁊ magꝭ eligũt ſeruire
deo q̃ȝ dyabolo p auariciã. ⁊ hoc
dicit in hoc euangelio. Euãgeliũ.
Dixit ihs diſcipulis ſuis. Nemo
pt̃ duobꝰ dominis ſeruire. ã vnuȝ
odio habebit ⁊ alterꝝ diliget. aut
vnũ ſuſtinebit ⁊ alterꝝ ꝯtemnet.
Sic vos deo nõ poteſtis ſeruire et
mãmone q̃ ẽ deꝰ pecunie vel auari
cie. Jõ dico vobis. ne ſollicitui ſitis
aie vře q̃d mãducetis neqꝫ corpi
vřo q̃d induamini. Nõne aia plꝰ
ẽ q̃ȝ eſca. ⁊ corpꝰ plus q̃ȝ veſtimẽtũ
Reſpicite volatilia celi. q̃ nõ ſerũt
neqꝫ metũt. neqꝫ ꝯgregãt in horre
a. pr̃ em̃ celeſtis paſcit illa. Non
ne vos magꝭ plus eſtis illis. Quis
aũt veſtrũ cogitans pt̃ addere ad
ſtaturã ſuã cubitũ vnuȝ. ⁊ de veſti
mẽto q̃d ſollicitui eſtis. Cõſiderãte
lilia agri quõ creſcũt: nõ laborãt
neqꝫ nent. Dico aũt vobis. neqꝫ ſa
lomõ in oĩ glĩa ſua coopꝰtus ẽ ſic
vnũ ex iſtis. Si em̃ fenũ agri qd ẽ
hodie ⁊ cras in clibanũ mittit̃ deꝰ
ſic veſtit q̃nto magis vos minime
fidei. Nolite ğ ſollicitui ee dicẽtes
q̃d mãducabimꝰ ã quid bibemꝰ
ã quo cooperiemur. Hec oia inqui
runt gẽtes. Scit em̃ pr̃ vr̃ qꝛ hijs
oibus indigetis. Querite ğ pmo
regnũ dei ⁊ iuſticiam eius ⁊ hec oĩa
adijcient̃ vobis. Et ſic pꝫ euãge
lium. Ergo quo ad thema. Nõne
aia plus eſt q̃ȝ corpus. Et hoc ꝓp
ter q̃tuor cãs. Primo ꝓpter iniciũ
creacõis. Scḋo ꝓpter officiũ vocati
onis. Tercio ꝓpt̃ preciũ redẽpcõis
Quarto ꝓpter pmiũ ad qd ẽ vocta.
Primo dico qꝛ aia plus ẽ curãda
q̃ȝ corpꝰ ꝓpter iniciũ creacõis. Nã
primo die luceȝ. ſcḋo die celũ crea
uit ⁊ terram. tercio die arbores ⁊
plantas. quarto die ſolem ⁊ lunã
⁊ ſtellas. quinto die piſces ⁊ vo
lucres ⁊ beſtias terre. Tunc beata
trinitas dixit. Faciamꝰ hoiem ad
imaginem ⁊ ſimilitudinē nrãm
quo ad aiam. Nam ſicut ſigilluȝ
imprimit̃ cere: ita aia impreſſa ẽ
corpori. Sed corpꝰ de terra ẽ: ⁊ aia
ſm formã qñ eſt ſine peccato. ad
imaginẽ dei creauit illam. Et ſicut
vnus ẽ in eſſentia ⁊ trinꝰ in perſo
nis. ita aia in tribꝰ dignitatibꝰ ⁊
vna digtas in pſona aie in eſſen
tia viȝ memoria. voluntas ⁊ intel
lectus que ſunt tres potentie aie.
Nam memoria ad amorẽ patris
diſponit. volũtas diſponit ad fidẽ
filij. ⁊ intellectꝰ diſponit ad ſpem

eterne vite per ſpm̄ ſanctū. Quare
aūt deus creauit hoīem ſm̄ corpꝰ
de terra tam fragili materia. Di
cunt doctores ꝙ hoc fecit iō ꝙ pfe
ctꝰ eēt in tribꝰ opacōibꝰ creacōis.
Nā aliq̄s creaturas creauit ex pu
ris ſpūalibus materijs: ſic ange
los. aliquas creauit ex puris cor
poralibꝰ materijs. ſic ſūt aīalia q̄
nō hn̄t aīam nͥ vegetatiuā q̄ mori
unt cū corporibꝰ ⁊ ſenſitiuā hn̄t.
nō hn̄tia intellcūm. ⁊ ſic voluit p
ficere trinū opꝰ ⁊ creauit hoīe; de
puris corpalibus viz q̄tuor elem̄
tis. de igne. aere. aqua ⁊ terra De
puris ſpūalibus miſcuit de natu
ris angelicis. ⁊ ſic hō ſm̄ corpus
creatus ē velut aīal brutū. ⁊ ſm̄
aīam ē velut angelus q̄ h; intelli
gere ⁊ ſentire. h; memorare ⁊ volū
tarie agere ⁊ ſic aīa duc imaginē
dei cū vexillo deitatis. ⁊ cetere crea
ture nō ſūt niſi vmbra. Ideo vnuſ
quiſq; d; ſeruaē aīam ſuā mūdā
ſic ſibi in baptiſmo ꝯmittit̄ cū ei
veſtis innocētie tradit̄ q̄ ſigt illā
veſtē q̄ ante ſibi erat. ſ. ante pcm̄
Et ideo dt ſacdos qn̄ pueꝝ bapti
ſat induens eū veſte innocētie Ac
cipe veſtē ſcām ⁊ immaculatā ⁊ cā
didā quā; pferas ante tribunal
xpi. Et ꝓpterea dicet illis in die iu
dicij q̄ maculauerūt veſtē innocē
tie eternaꝝ nuptiaꝝ. Amice quō
huc intraſti nō hn̄s veſtē nuptia
lem. Ma. Et iō ſequit̄. Ligatis ma
nibꝰ ⁊ pedibꝰ ꝓijcite eū in tn̄bras
exteriores ibi erit fletus ⁊ ſtridor

dentiū. ⁊ ſic p; p̄mū ꝙ aīa plus ē
curanda q̄ corpꝰ ꝓpter iniciū cre
acōis. ¶ Scdo ꝙ aīa plus ē curāda
q̄ corpꝰ ꝓpt officiū ad qd ē vocata
Na; eſt ad illud vocata vt laudet
creatorem cū angelis ⁊ archāge
lis. ⁊ reddat gratiaꝝ actiones ꝓ
bn̄ficijs ſibi a deo collatis. Vnde
augꝰ. in li. de ſpiritu ⁊ anima Hō
in medio ꝯſtitutus eſt a dō vt hoī
ſeruiant creatuē q̄s ſubiecit dn̄s
ſub poteſtate hoīs ad ſeruiendu;
ci vt luna ſol ⁊ ſtelle. arbores. plā
te ⁊ beſtie terre. Et hoc dicit dauid
in pſ. Oīa ſubiecisti ſub pedibus
eius oues ⁊ boues vniuerſas inſu
p ⁊ pecora campi. volucres celi ⁊c̄
Et de hijs oībus nō aliud req̄rit
niſi ꝙ homo laudet ipſum ⁊ ſerui
at ei in ſanctitate anime. Vnde a
poſtolus ad theſ. Nō em̄ voca
uit vos deus in immundiciā: ſed i
ſanctificationē vt ſeruiamꝰ dn̄o.
Et ideo ſoli homini inter creaturas
datum eſt intelligere creatorem
qd alie creature nō hn̄t. Et ideo ait
ꝓpheta Lauda aīa mea dn̄m lau
dabo dn̄m in vita mea: pſallā deo
meo q̄diu fuero. Omnes em̄ crea
ture clamant ad hominem. O hō
dilige creatorem: ⁊ hoc triplici vo
ce. Prima vox creaturarum eſt. O
homo accipe. Secunda vox. O ho
mo redde. Tercia vox. O homo fu
ge Quare prima vox clamat. o hō
accipe. Nā dū ſol orit̄ dicit. O hō
accipe meum ſeruiciū ꝙ ſplendeo
tibi Sic luna ⁊ ſtelle clamabūt. ⁊

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

terra clamat. Accipe ſeruiciũ meũ
q̄ te porto ⁊ paſco. Et oēs creature
clamāt ſcđo accipe. Scđo clamant
oēs creature. Redde. Quid? Certe
gratiaꝝ actiones. Vñ apl's. Quid
habes hō qđ nō accepiſti. nā pau
ꝑ ⁊ nudꝰ mundũ intraſti. Redde ḡ
qđ reddere debes. Et quid? Certe
dilige deũ ⁊ da pauperib nō ꝓpt
ipſũ. Ipē enī nō indiget pecunia:
nec carnibꝰ thauroꝝ vt đt in pš.
Bonoꝝ meoꝝ nō indiges. Sed o
hō redde altiſſimo vota tua. ⁊ red
de ſacrificiũ laudis. Tercia vox cla
mat fuge. Et quare? Naꝫ ſi hō nō
laudat creatorē accipiēs bñficia
eiꝰ tunc oīs creatura clamat fuge
q̄ noſtra ꝯſcientia ꝑſequet nos
accuſās infelicē aīam ad occurſũ
oīs creature. nā hō q̄ ſcit ſe ī pccīs
trepidat. in aq̄s timet ſe mergi.
Sꝫ hō ſciens ſe ſine pccīs: vadit
ſecure. ⁊ ideo multi ſcī tranſibant
nudis pedibꝰ ⁊ ſiccis ꝑ aq̄s. Ho
mo exñs in peccatis fugit tonitru
um. timet pcuti: ſed ſi ſciēt ſe ſine
peccatis nō fugeret. Itē ſupradcā
verba dicit btūs augꝰ. ſup geñ.
Si hō in pctīn tranſgreſſionis nō
cecidiſſet: ipſũ nulla creaturā leſiſ
ſet. Ergo pꝫ ſcđm ꝙ aīa plus ē curā
da q̄ꝫ corpꝰ ꝓpter officiũ ad qđ ē
vota. Tercio dico q̄ aīa plus ē q̄ꝫ
corpꝰ curanda ꝓpt preciũ redēpcō
nis quo ē redēpta. Qꝫ aūt ē redēp
ta đt apl's. Empti eſtis precō ma
gno. Quo p̄cio đt petrus. Nō au
ro neqꝫ argēto: ſꝫ precīoſo ſangne
agni immaculati. Cuiꝰ vna gutta pre
cioſior erat oī mundo: ⁊ ꝓpter no
bilitatē aīe iſtud preciũ nō potu
it inueniri in finib mūdi. Iō inue
nit pī ex fines oēs ⁊ hoc de patno
corde. Vnde puer. Procul ⁊ de vlti
mis finibꝰ preciũ eiꝰ. Nā oē auꝝ to
tius mundi ē quaſi arena exigua
ad valorē vniꝰ aīe. Iſtud preciuꝫ
poſuit pī in vteꝝ v̄ginis ⁊ ſolutũ
fuit ꝓ nobis dũ hec ſcīſſima caro
v̄ginalis cū corona ſpinea. cū cla
uis ⁊ flagellis fuit ꝑforata: ⁊ lan
cea. ⁊ ita large ſolutũ ⁊ effuſũ pre
ciũ q̄ tanq̄ꝫ riuuli aq̄ꝝ de fonte ef
fluxit. Huiꝰ precij ſolucōem ꝑdixit
đđ in pš. Ex vſuris ⁊ iniq̄tate redi
met aīas eoꝝ ⁊ honorabile nomen
eoꝝ corā ipō. Qui mō ſedet cū ipō
pīe in gloria. Et idō ait bernar. O
aīa miſera que tam precioſe es re
dēpta: q̄re pmittis corpꝰ tibi dña
ri. Nunq̄d magna ē ꝯfuſio vbi ſer
uus irridet dñm ⁊ vbi ancilla ē ſu
ꝑ dñam? Quia corpꝰ eſt ſicut an
cilla: ⁊ aīa ē ſicut dña. Hꝰ legimꝰ
figurā gene. vbi dixit vxor patri
arche abrahe q̄ habuit ancillā q̄
voluit dominari ſup dñam. Acce
pit poteſtatē a viro ⁊ afflixit ancil
laꝫ in pane ⁊ aq̄. ⁊ tandē venit an
cilla ſe humilians dñe ſue ⁊ fecit
multa bō. Ita moralr̄ corpꝰ eſt an
cilla: ſꝫ aīa domina. ⁊ ſi corpus ꝑ
mittit dñari ſup animā dominā:
anīa irridet ab electis in die iudi
cij. Debet ergo dña aīa accipe po
teſtatem a xpō ⁊ affligere corpus

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

in pane ꝛ aqua ꝓ peccatis tunc ſe
humiliat corpꝰ ꝛ multa bō ꝑmit
tit ꝛ facit. Et ſic ptꝫ terciū ꝙ aīa ē
plus curanda q̄ corpꝰ. Recte dico
ꝙ aīa plus ē curāda q̄ corpus ꝓp
ter premiū ad qđ ē vōta. Nā illud
p̄miū ē eterna btitudo q̄ ē ꝑmiſſa
oībus in hoc corpe bn̄ laborātibꝫ
velut in vinea. Math. Voca opa
rios videlicet eccleſie ꝛ corporis.
hee ſūt anime. ꝛ redde illis merce
dem. Caueat ḡ aīa ne aliqd omit
tat vn̄ tale p̄ciū amittat. qꝛ ꝑmiſ
ſa ſunt aīe ꝛ corpi q̄ ſe bn̄ habue
rūt in labore beatoꝝ operū duode
cim munera q̄ enumerat beatus
augꝰ in li. de ci. dei. Primū donū ē
claritas ſine tenebroſitate. qꝛ iuſ
ti fulgebunt ſicͭ ſol. Scđm ē ſpecō
ſitas ſine deformitate. qꝛ tunc erit
Speciosus forma pre filijs hoīm.
Terciū ē agilitas ſine pondero ſi
tate. qꝛ tunc in oībꝰ obedit corpꝰ
aīe. Quartū ē impaſſibilitas ſine
penalitate. qꝛ tunc nec aīa nec cor
pus p̄t pati. Quintū ē ſubtilitas
ſine groſſitate. qꝛ nec aīa neq̧ cor
pus pn̄t includi. ſꝫ ſicͭ ſol vitꝝ pe
netrat: ſic aīa ꝛ corpꝰ ſil' p ferꝝ ꝛ
muꝝ penetrare pn̄t. Sextū ē ſani
tas ſine languore qꝛ corpꝰ non p̄t
amplius infirmari nec aīa. Septi
mū eſt reqēs ſine labore. qꝛ nec aī
ma nec corpꝰ feſſari ſeu laſſari p̄t
Octauum ē ſecuritas ſine timore.
qꝛ ibi oīs timor a corpe ꝛ anima
remouet̄ ſi aīa nūc reſiſtit corpori
in hac vita. Nonū eſt noticia ſine
errore. qꝛ nūc videmꝰ in ſpeculo. ſ.
in creaturis creatorē. ſꝫ tunc facie
ad faciē. Decimū ē pax ſine ptur
bacōe. qꝛ ibi nulla ē diſcordia: ſꝫ
oīb vna volūtas. Vndecimū eſt
vita ſine morte qꝛ neq̧ mors neq̧
luctꝰ erit vltra. Duodecimum eſt
gaudiū ſine dolore. Vn̄ pſa. Et le
ticia ſempiterna ſup capita eoꝝ. Et
hec. xij. dona ꝑmereť aīa in corpe
ꝛ hēbit ea ꝑpetue. Ergo q̄ ad the
ma. Nōne aīa plus ē q̄ corpꝰ ꝓpť
inicium creacōis. ꝓpter p̄ciū recepti
onis. ꝓpter ſeruiciū vocacōis. ꝓpť
premiū eterne remuneracōis.

Dn̄ica. xvi.

Sermo. lvij.

Mortuus ē filiꝰ vnicꝰ mr̄is
ſue. Lu. vij. Nō ꝙ omnis
creatura deū laudat in iu
ſticia ꝛ mīa. Nā illud apparet in
maloꝝ punicōe: ſꝫ iuſticia ꝛ mīa
in remiſſione peccatoꝝ. ſꝫ tn̄ magꝭ
eſt necāria humano generi mīa
q̄ iuſticia ꝓpter fragilitatem hu
manitatis. Et ideo clamat ꝓpha.
Dn̄e cū iratus fueris mīe recorda
beris. Et q̄uiſeq̄lis fuerit i illis in
iuſticia ꝛ mia: tn̄ ſp ſuā miam p̄
ponit iuſticie. ꝛ ideo dicit ezech.
Nolo mortem peccatoris ſꝫ vt ouer
tať ꝛ viuat. Et ꝓpter miam voluit
ad genꝰ humanū incarnari vt di
cit apl's. Non ex opibus iuſticie
q̄ fecimꝰ nos: ſꝫ ſm ſuā miam ſal
uos nos fecit p crucifixionē ꝛ mor
tē vt nos reuocaret ad vitā. Ergo
vidēs vnicum filiū vidue mortuū